

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie R. J.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 19 grudnia 2023 r.,
na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia
Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 5 czerwca 2023 r.,
sygn. akt II Ka 126/23, zmieniającego wyrok
Sądu Rejonowego w Mielcu z dnia 10 lutego 2023 r.,
sygn. akt II K 303/22,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego R. J. w złożonej kasacji wniósł o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 5 czerwca 2023 r., sygn. akt II Ka 126/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Mielcu z dnia 10 lutego 2023 r., sygn. akt II K 303/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego

wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Treść tego przepisu nie wprowadza przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, jednakże możliwość jego wstrzymania, jak wynika z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w. Przepis ten jednoznacznie wskazuje, że orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Zatem wstrzymanie wykonania orzeczenia, jako instytucja o charakterze wyjątkowym, może nastąpić przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt II KO 111/21, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt V KK 415/21).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, wskazać należy, że żadna z powyższych przesłanek nie zachodzi. Obrońca skazanego wnosząc o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie podniósł jakichkolwiek argumentów, które wskazywałyby na zasadność zastosowania szczególnej instytucji jaką jest wstrzymanie wykonania orzeczenia. Nie sposób także uznać, w oparciu o treść sformułowanych zarzutów, że uwzględnienie przedmiotowej kasacji jawi się jako realne, a wydany przez sąd odwoławczy wyrok jest oczywiście wadliwy. Podkreślić jednocześnie należy, że subiektywne przekonanie o trafności stawianych zarzutów nie przesądza o konieczności wstrzymania wykonania wyroku, a następnie uchylenia wyroku sądu odwoławczego.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy stwierdził zatem, że w stosunku do skazanego R. J. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 5 czerwca 2023 r., sygn. akt II Ka 126/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Mielcu z dnia 10 lutego 2023 r., sygn. akt II K 303/22.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PGW]

[ms]